

Sygn. akt VI U 135/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący Sędzia Zofia Pawelczyk-Bik

Protokolant Dominik Piotrowski

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2020 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy O. L.

przeciwko(...) w W.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem od decyzji (...)w W. z dnia 2 marca 2018r. znak (...) - (...) i z dnia 13 kwietnia 2018 roku znak (...) - (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 2 marca 2018r. znak (...) - (...) w ten sposób, że przyznaje O. L. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 26 stycznia 2018 roku do 2 marca 2018 roku;
2. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 13 kwietnia 2018 roku znak (...) - (...) w ten sposób, że przyznaje O. L. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 3 marca 2018 roku do 31 marca 2018 roku.

Sędzia Zofia Pawelczyk-Bik

Sygn. akt VI U 135/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 marca 2018 roku, znak: (...)w W. odmówił O. L. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 stycznia 2018 roku do 2 marca 2018 roku oraz uznał, że wszystkie okresy niezdolności do pracy orzeczone od 13 lutego 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku, świadczenie rehabilitacyjne przyznane na okres od 14 sierpnia 2017 roku do 10 stycznia 2018 roku i niezdolność do pracy orzeczone od 12 stycznia 2018 roku do 2 marca 2018 roku podlegają zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego. W uzasadnieniu (...) podał, że ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby w okresie od dnia 13 lutego 2017 roku do dnia 13 sierpnia 2017 roku, z dniem 13 sierpnia 2017 roku wykorzystała okres zasiłkowy 182 dni. Na okres od 14 sierpnia 2017 roku do 10 stycznia 2018 roku zostało jej wypłacone świadczenie rehabilitacyjne (150 dni), którego wypłata została wstrzymana w związku z podjęciem pracy w dniu 6 listopada 2017 roku. (...) dalej podał, że świadczenie rehabilitacyjne zostało orzeczone z powodu tej samej choroby co niezdolność do pracy powstała w dniu 12 stycznia 2018 roku, tj. nie później niż 60 dni od ustania poprzedniej. Okres niezdolności do pracy od 12 stycznia 2018 roku został więc zaliczony do jednego okresu zasiłkowego.

(decyzja z dnia 02.03.2018r. – k. 1 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji O. L. wniosła odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 stycznia 2018 roku do 2 marca 2018 roku oraz uznanie okresów niezdolności do pracy orzeczonych od 13 lutego 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku, świadczenie rehabilitacyjne przyznane na okres od 14 sierpnia 2017 roku do 10 stycznia 2018 roku i niezdolność do pracy orzeczone od 12 stycznia 2018 roku do 2 marca 2018

roku jako niepodlegających zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego. W uzasadnieniu odwołująca się podała, że w okresie niezdolności do pracy od 13 lutego 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku oraz w okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego jej niezdolność do pracy była spowodowana złamaniem nerwowym, natomiast kolejna niezdolność do pracy od 12 stycznia 2018 roku do 31 marca 2018 roku była spowodowana dyskopatią i stanem zapalnym kręgosłupa szyjnego.

(odwołanie – k. 1 – 2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, powielając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4 – 5)

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2018 roku Sąd zawiadomił zainteresowanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. o toczącym się postępowaniu.

(postanowienie z dnia 12.06.2018r. – k. 8)

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2018 roku, znak: (...)w W. odmówił O. L. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 3 marca 2018 roku do 31 marca 2018 roku oraz uznał, że wszystkie okresy niezdolności do pracy orzeczone od 13 lutego 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku, świadczenie rehabilitacyjne przyznane na okres od 14 sierpnia 2017 roku do 10 stycznia 2018 roku i niezdolność do pracy orzeczone od 12 stycznia 2018 roku do 31 marca 2018 roku podlegają zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego. W uzasadnieniu (...) podał, że ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby w okresie od dnia 13 lutego 2017 roku do dnia 13 sierpnia 2017 roku, z dniem 13 sierpnia 2017 roku wykorzystała okres zasiłkowy 182 dni. Na okres od 14 sierpnia 2017 roku do 10 stycznia 2018 roku zostało jej wypłacone świadczenie rehabilitacyjne (150 dni), którego wypłata została wstrzymana w związku z podjęciem pracy w dniu 6 listopada 2017 roku. (...) dalej podał, że świadczenie rehabilitacyjne zostało orzeczone z powodu tej samej choroby co niezdolność do pracy powstała w dniu 12 stycznia 2018 roku, tj. nie później niż 60 dni od ustania poprzedniej. Okres niezdolności do pracy od 12 stycznia 2018 roku został więc zaliczony do jednego okresu zasiłkowego.

(decyzja z dnia 13.04.2018r. – k. 1 akt organu rentowego dołączonych do akt sprawy VI U 188/18)

Od powyższej decyzji O. L. wniosła odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 3 marca 2018 roku do 31 marca 2018 roku oraz uznanie okresów niezdolności do pracy orzeczonych od 13 lutego 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku, świadczenie rehabilitacyjne przyznane na okres od 14 sierpnia 2017 roku do 10 stycznia 2018 roku i niezdolność do pracy orzeczone od 12 stycznia 2018 roku do 31 marca 2018 roku jako niepodlegających zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego. W uzasadnieniu odwołująca się podała, że w okresie niezdolności do pracy od 13 lutego 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku oraz w okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego jej niezdolność do pracy była spowodowana złamaniem nerwowym, natomiast kolejna niezdolność do pracy od 12 stycznia 2018 roku do 31 marca 2018 roku była spowodowana dyskopatią i stanem zapalnym kręgosłupa szyjnego.

(odwołanie – k. 1 akt sprawy VI U 188/18)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, powielając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3 – 4 akt sprawy VI U 188/18)

Postanowieniem z dnia 28 września 2018 roku Sąd zawiadomił zainteresowanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. o toczącym się postępowaniu.

(postanowienie z dnia 28.09.2018r. – k. 7 akt sprawy VI U 188/18)

Postanowieniem z dnia 2 października 2018 roku Sąd połączył sprawę prowadzoną pod sygn. akt VI U 188/18 ze sprawą prowadzoną pod sygn. akt VI U 135/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz postanowił prowadzić obie sprawy pod sygn. akt VI U 135/18.

(postanowienie z dnia 02.10.2018r. – k. 8 akt sprawy VI U 188/18)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się O. L. była niezdolna do pracy w okresach:

- 1) od 13 lutego 2017 roku do 28 lutego 2017 roku – ze względu na schorzenie o symbolu D25 – mięśniak gładkokomórkowy macicy;
- 2) od 1 marca 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku – ze względu na schorzenie o symbolu F32 – epizod depresyjny;
- 3) od 12 stycznia 2018 roku do 19 stycznia 2018 roku – ze względu na schorzenie o symbolu M54 – bóle grzbietu;
- 4) od 19 stycznia 2018 roku do 4 lutego 2018 roku – ze względu na schorzenie o symbolu M50 – choroby krążków międzykręgowych szyjnych;
- 5) od 3 lutego 2018 roku do 2 marca 2018 roku – ze względu na schorzenie o symbolu M47 – zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa;
- 6) od 3 marca 2018 roku do 31 marca 2018 roku – ze względu na schorzenie o symbolu M50 – choroby krążków międzykręgowych szyjnych.

W okresie od 14 sierpnia 2017 roku do 10 stycznia 2018 roku odwołująca się miała przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego, jednak przestało być ono jej wypłacane od dnia 6 listopada 2017 roku, z powodu podjęcia pracy.

Odwołująca się przeżyła zaburzenia adaptacyjne (reakcja depresyjna sytuacyjna). Jej niezdolność do pracy w okresie od 13 lutego 2017 roku do 28 lutego 2017 roku była spowodowana inną chorobą niż w okresie od 1 marca 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku. Niezdolność do pracy w okresie od 1 marca 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku była spowodowana zaburzeniami adaptacyjnymi, czyli schorzeniem psychicznym, które jednak współistniało również w okresie od 13 lutego 2017 roku do 28 lutego 2017 roku. Świadczenie rehabilitacyjne na okres od 14 sierpnia 2017 roku do 10 stycznia 2018 roku zostało odwołującej się przyznane ze względu na jej schorzenie psychiczne. Schorzenie psychiczne współistniało również w okresie niezdolności do pracy od 12 stycznia 2018 roku, natomiast natężenie jego objawów nie powodowało niezdolności do pracy, od listopada 2017 roku odwołująca się odczuwała poprawę samopoczucia. W styczniu 2018 roku zakończyła leczenie u psychiatry.

Z dniem 6 listopada 2017 roku odwołująca odzyskała zdolność do pracy i podjęła pracę.

Odwołująca się cierpi również na przewlekły z okresami zaostrzeń zespół bólowy kręgosłupa szyjnego na podłożu wielopoziomowej dyskopatii i zmian zwyrodnieniowych. Choroba ta jest schorzeniem przewlekłym przebiegającym z okresami zaostrzeń i remisji dolegliwości. Choroba zwyrodnieniowo – dyskopatyczna kręgosłupa szyjnego i zaburzenia depresyjne są schorzeniami współistniejącymi, ale są to dwa różne schorzenia, a zaostrzenia tych schorzeń powodujące niezdolność odwołującej się do pracy występowały w różnych okresach. Zaostrzenie zaburzeń adaptacyjnych występowało do listopada 2017 roku, natomiast zaostrzenie schorzenia narządu ruchu powodujące niezdolność do pracy wystąpiło dopiero w okresie od 12 stycznia 2018 roku do 2 marca 2018 roku i od 3 marca 2018 roku do 31 marca 2018 roku. W czasie niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa szyjnego nie powodowała niezdolności do pracy. Po powrocie do pracy od dnia 6 listopada 2017 roku, odwołująca się wykonywała pracę po 12 godzin dziennie przy komputerze, była to praca siedząca i w wyniku tej pracy doszło do zaostrzenia objawów bólowych choroby kręgosłupa.

(dowód: zestawienie zwolnień lekarskich – k. 22 akt organu rentowego, orzeczenie lekarskie nr (...) – k. 6 akt organu rentowego, opinia biegłego z zakresu psychiatrii – k. 27 – 29, opinia biegłego z zakresu chorób wewnętrznych – k. 41 – 42, opinia uzupełniająca biegłego z zakresu chorób wewnętrznych – k. 50, opinia biegłego z zakresu neurochirurgii – k. 73 – 74, opinia biegłego z zakresu neurologii – k. 88 – 88 verte, opinia uzupełniająca biegłego z zakresu neurochirurgii – k. 111, zeznania odwołującej się O. L. – protokół rozprawy z dnia 29.07.2020r. od 00:03:50 do 00:06:49)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, a także zeznań odwołującej, uznanych za wiarygodne w całości oraz wniosków zawartych w opiniach biegłych z zakresu psychiatrii, chorób wewnętrznych, neurochirurgii i neurologii. Sąd miał na uwadze, że (...) zgłaszał jedynie zastrzeżenia do opinii biegłego z zakresu chorób wewnętrznych i wnosił o powołanie biegłego neurologa. Sąd powołał biegłego neurologa, (...) zaś nie zgłaszał zastrzeżeń do pozostałych opinii. Wnioski zawarte w opiniach biegłych były spójne, logicznie uargumentowane, biegli wydali opinie na podstawie kompleksowej analizy całej przedstawionej dokumentacji medycznej. Biegła z zakresu psychiatrii wyraźnie podała, że od listopada 2017 roku odwołująca się odczuwała poprawę samopoczucia, z kolei w styczniu 2018 roku natężenie objawów psychicznych nie powodowało niezdolności do pracy. Z kolei biegli z zakresu neurochirurgii i neurologii zgodnie orzekli, że choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa nie powodowała niezdolności do pracy w okresach przed 12 stycznia 2018 roku. Odnosnie wniosków zawartych w opiniach biegłego z zakresu chorób wewnętrznych, początkowo biegły ten opowiadał się za współlistnieniem we wszystkich okresach niezdolności do pracy schorzenia psychicznego, jednak sam przyznał, że decydująca w tej mierze jest opinia psychiatry, a jednocześnie w swej opinii uzupełniającej przyznał, że w okresie od 12 stycznia 2018 roku schorzeń neurologicznych nie można uznać za współlistniejące ze schorzeniami psychicznymi.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie O. L. od dwóch decyzji (...) odmawiających jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 stycznia 2018 roku do 2 marca 2018 roku oraz od 3 marca 2018 roku do 31 marca 2018 roku. Podstawą odmowy prawa do zasiłku chorobowego było uznanie przez (...), że odwołująca się wyczerpała okres zasiłkowy z dniem 13 sierpnia 2017 roku.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2020 roku, poz. 870, dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Powyższy okres jest tzw. okresem zasiłkowym, którego wyczerpanie skutkuje odmową przyznania prawa do dalszego zasiłku chorobowego. Okres zasiłkowy przy schorzeniach odwołującej się wynosił 182 dni. Z kolei art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej wskazuje, że do okresu zasiłkowego wskazanego w art. 8 tej ustawy zalicza się również wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, a w swym ust. 2 wskazuje on, że do owego okresu zalicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Z ustaleń Sądu wynika, że odwołująca była niezdolna do pracy w okresie od 13 lutego 2017 roku do 13 sierpnia 2017 roku, niezdolność do pracy była spowodowana jej schorzeniem psychicznym – zaburzeniami depresyjnymi. Okres zasiłkowy został przez nią wyczerpany z dniem 13 sierpnia 2017 roku i od dnia 14 sierpnia 2017 roku otrzymała prawo do świadczenia rehabilitacyjnego orzeczonego na okres do 10 stycznia 2018 roku, ze względu na schorzenie psychiczne. Dnia 6 listopada 2017 roku odwołująca odzyskała zdolność do pracy i powróciła do pracy. Od tego dnia (...) wstrzymał jej wypłatę świadczenia rehabilitacyjnego. Wobec powyższego Sąd uznał, że dnia 6 listopada 2017 roku zakończył się okres niezdolności do pracy trwający od dnia 14 sierpnia 2017 roku. (...) w toku postępowania nie zakwestionował zdolności odwołującej się do pracy, nie zakwestionował też jej powrotu do pracy, zaś Sąd oparł się w tym przedmiocie na zeznaniach odwołującej się, popartych orzeczeniem lekarskim lekarza medycyny pracy.

Kolejna niezdolność do pracy powstała w okresie od 12 stycznia 2018 roku do 31 marca 2018 roku i była spowodowana bólami kręgosłupa w przebiegu choroby zwyrodnieniowej. Jednocześnie schorzenia psychiczne w tym okresie nie powodowały niezdolności do pracy odwołującej się. Schorzenia neurologiczne związane z kręgosłupem nie powodowały z kolei jej niezdolności do pracy w okresach wcześniejszych, tj. od 13 lutego 2017 roku do 6 listopada 2017 roku. W tej sytuacji nie można zaliczyć okresu niezdolności do pracy od 12 stycznia 2018 roku do 31 marca 2018 roku w jeden okres zasiłkowy z niezdolnością powstałą w okresie od 13 lutego 2017 roku do 6 listopada 2017 roku. Po pierwsze bowiem oba okresy niezdolności do pracy, przedzielone przerwą, były spowodowane różnymi chorobami, a po drugie sama przerwa pomiędzy dniem 6 listopada 2017 roku, a 12 stycznia 2018 roku przekracza 60 dni.

Tak więc z dniem 12 stycznia 2018 roku otworzył się nowy okres zasiłkowy dla odwołującej się. Jej niezdolność do pracy w okresie od 12 stycznia 2018 roku do 31 marca 2018 roku trwała 79 dni, a więc nie doszło do wyczerpania okresu zasiłkowego liczącego 182 dni. Oznacza to, że odwołująca się zachowuje prawo do zasiłku chorobowego za okres od 26 stycznia 2018 roku do 2 marca 2018 roku oraz od 3 marca 2018 roku do 31 marca 2018 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając obie zaskarżone decyzje.